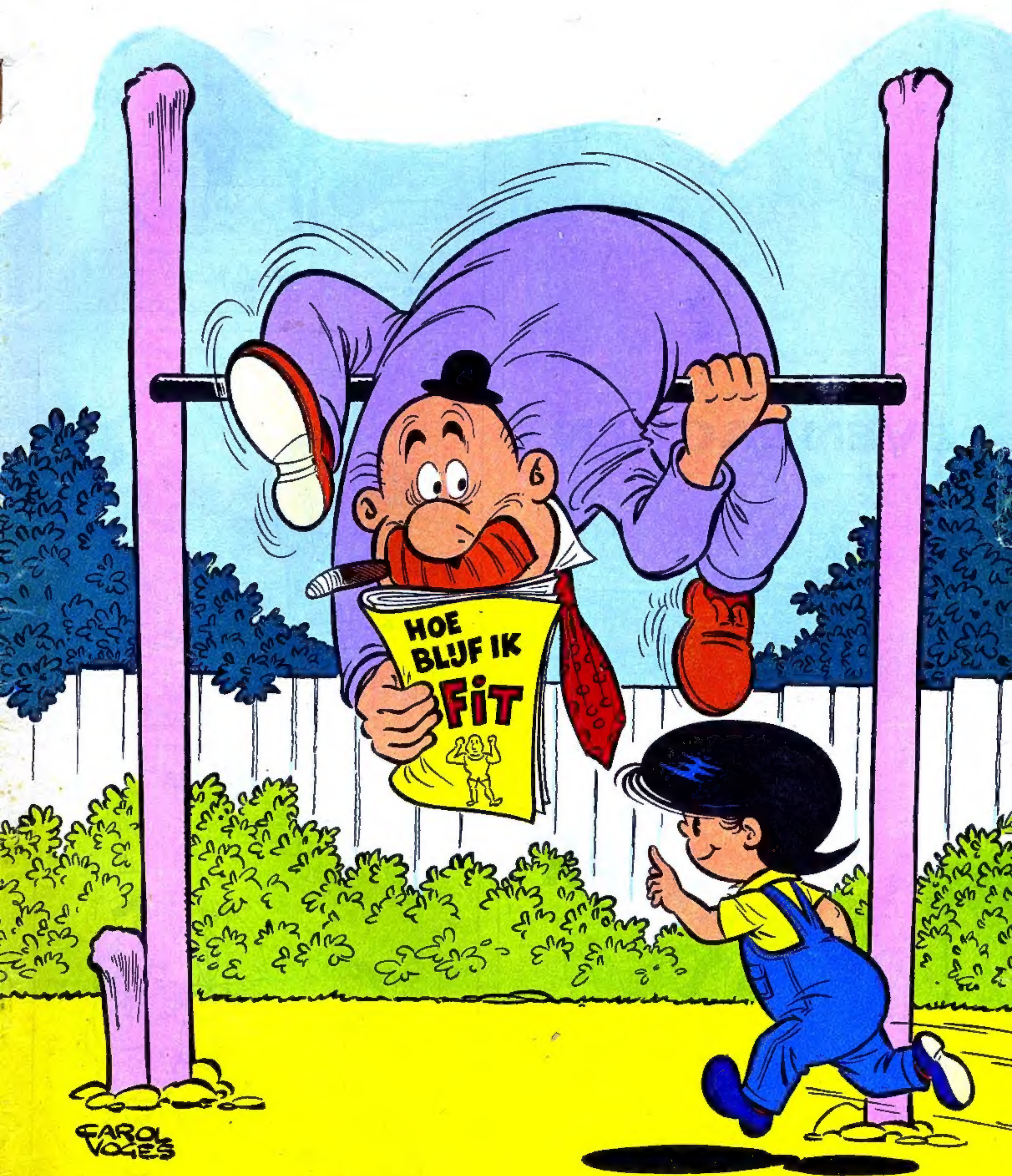
SJORS

van de Rebellenclub

11 MAART 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 10

„Ze wilden eerst niet springen en toen heb ik BRAND geroepen!. . ."

„Met die supersnelle vliegtuigen van tegenwoordig krijg je niet eens tijd om rustig te eten!"

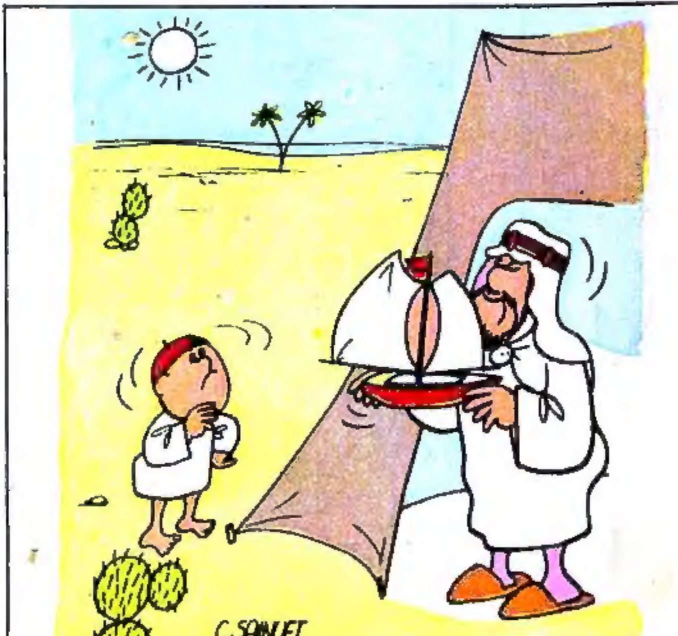
EVEN LACHEN

„Nou, zeg dat wel!"

DINKIE

DOOR CAROL VOGES

FANTASTISCH, WAT EEN LANDING, PROF! WE KUNNEN ZO VOOR DE HUISDEUR UITSTAPPEN!
IK GA GAUW MIJN BENEN STREKKEN. IK BEN ZO STIJF ALS EEN PLANK GEWORDEN!
EN IK GA NAAR DE SCHADE AAN MIJN VLIEGENDE SLEE KIJKEN. TSJONGE, WAT EEN RARE SCHIETPARTIJ WAS DAT!
WOESHH

EEN PAAR GATEN IN DE ROMP EN DE TANK MET CHOCOLADEMELK IS VERDWENEN. MAAR DE MOTOR IS ZO TE ZIEN NOG PRIMA IN ORDE.
WAT ZONDE VAN DE CHOCOLA. WELKE SCHURK ZOU DAT OP ZIJN GEWETEN HEBBEN?

ZO TE ZIEN WIL DIE MENEER U DRINGEND SPREKEN, PROFESSOR!
O, DAT IS OSCAR, MIJN HUISKNECHT. WAT ZOU HIJ HEBBEN? HIJ HEEFT ANDERS NOOIT ZOVEEL HAAST!
PROFESSOR! EEN OGENBLIKJE, MET UW WELNEMEN!

OSCAR, WAT HEB JIJ EEN HAAST! HAD JE NIET EEN WOLLEN DAS OM MOETEN DOEN VOOR JE NAAR BUITEN GING? EEN GRIEPJE IS ZO GEVAT!
MET UW WELNEMEN... IK BEN EEN WEINIG VAN MIJN STUK... BEGRIJPT U WEL..

U BLEEF LANGER WEG DAN IK DACHT, PROFESSOR. IK KEEK NAAR BUITEN EN OPEENS HOORDE IK LUIDE KNALLEN EN IK ZAG ROOKWOLKEN IN HET ZWERK. WAT WAS ER IN VREDESNAAM AAN DE HAND, PROFESSOR?

PROFESSOR PIECKER VERTELT ZIJN HUISKNECHT VAN DE SCHIETPARTIJ. DE MOTORSLEE IS GEHAVEND EN ZE BESLUITEN HET GEVAARTE MET VEREENDE KRACHTEN DE WERKPLAATS IN TE DUWEN...
JA, HIJ IS ER BIJNA!

NEE MAAR, PROFESSOR, WAT BEN IK EEN SUFKOP VAN EEN HUISKNECHT! EEN UILSKUIKEN, DAT IS HET JUISTE WOORD, MET UW WELNEMEN!

ER ZIT BINNEN EEN ZEKERE MENEER GROSSELHAFT OP U TE WACHTEN. DAT WAS IK HELEMAAL VERGETEN!

DE SCHAT IN HET ZILVERMEER

WE VALLEN DE HOUTHAKKERS AAN EN WACHTEN ZWARTE TOM OP!

BRAVO! DAARNA KUNNEN WE HET GELD ZO INPIKKEN!

DE BANDIETEN! LATEN WE DE HOUTHAKKERS WAARSCHUWEN!

WE HOEVEN SLECHTS DE RIVIER TE VOLGEN TOT WE HUN SPOREN VINDEN.

NA ENIGE TIJD NADEREN ZE HET KAMP VAN DE HOUTHAKKERS.

TWEE INDIANEN!
BLIJF STAAN OF IK SCHIET!

WIJ ZIJN UW VRIENDEN! IK BEN GROTE BEER!

GROTE BEER!
DAN IS DIE ANDER KLEINE BEER!

MIJN BLANKE BROEDERS ZIJN IN GEVAAR!
ONMOGELIJK!

EEN GROEP ZWERVERS KAMPEERT NIET VER HIER-VANDAAN!

DOOF HET VUUR EN NEEM...

OEF!

AAAAAA!

ALS U ME NIET WILT GELOVEN, KIJK DAN!

HIJ HEEFT GELIJK! HET IS EEN BLANKE SPION!

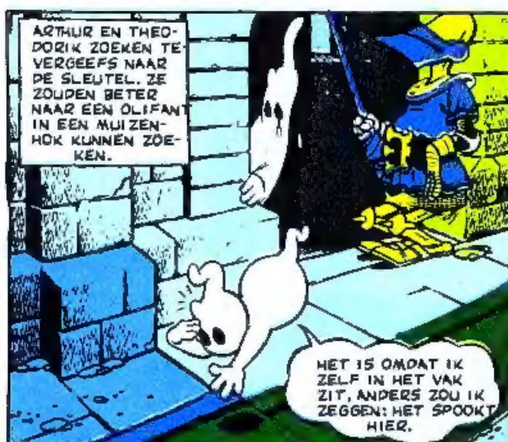

IK WIL DAT GROTE BEER MIJ NAAR DE ZWERVERS BRENGT.

LATER...
PAS OP! WE NADEREN!
ARRANZ-66.

ALS ZE ONS ZIEN, VLUCHTEN WE ELK EEN ANDERE KANT OP.

ARTHUR

ARTHUR EN THEODORIK ZOEKEN TEVERGEEFS NAAR DE SLEUTEL. ZE ZOUDEN BETER NAAR EEN OLIFANT IN EEN MUIZENHOK KUNNEN ZOEKEN.
HET IS OMDAT IK ZELF IN HET VAK ZIT, ANDERS ZOU IK ZEGGEN: HET SPOOKT HIER.

WAAR KOMT U VANDAAN?
IK BEN NIET GEKOMEN, MAAR GEVALLEN.

MIJN NAAM IS MAC-WHISKY S.O.D.A. LITTLE-MONEY ON THE ROCKS JUNIOR.
DAT IS KORT MAAR KRACHTIG.
ZAL PAPA LEUK VINDEN...

NA NOG WAT GEBABBEL EN GEKOUT KOMT MEN TOT ZAKEN...
WAT ZEGT U? MAAR DIE SLEUTEL WERD MIJ TOEGEWORPEN, TOEN IK BINNENKWAM.
MIJN REDDER, IK ZOU DE HELFT VAN MIJN FORTUIN WILLEN GEVEN VOOR DIE SLEUTEL.

DE HELFT VAN UW FORTUIN. ZAL PAPA TEVREDEN OVER ZIJN.

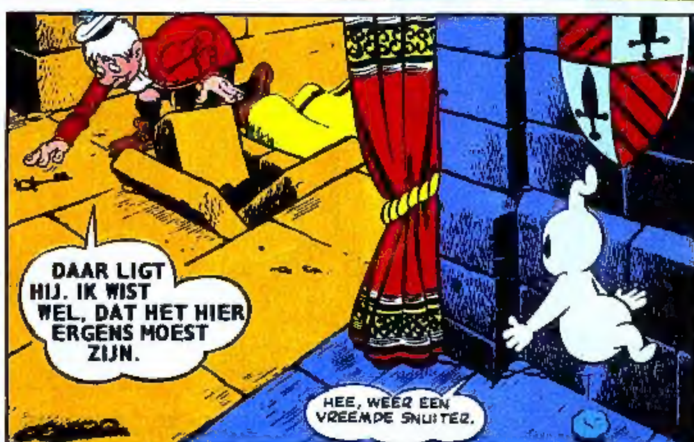
VOORDAT IK EEN ZACHTE LANDING OP UW RUG MAAKTE, HEB IK HEM BOVEN LATEN LIGGEN.
HAAST U, OF IK BEDENK ME.

IK GEEF TIEN JAAR VAN MIJN ONSTERFELIJKHEID VOOR HET VINDEN VAN DIE SLEUTEL.
HET SPOOKJE ZON-

PLOTSELING MAAKT HIJ EEN SPRONG EN BLIJFT STIJF ALS NA EEN STIJFSELBAD STAAN...

DAAR LIGT HIJ. IK WIST WEL, DAT HET HIER ERGENS MOEST ZIJN.
HEE, WEER EEN VREEMDE SNUITER.

HOERA, IK HEB HEM!
VOOR EN...
ZIP
JE BENT EEN LEUGENAAR EN EEN DIEF
...NA DE BEHAND

NU NOG EEN DREUN EN EEN DUIK.
MILORD, IK HAD HEM... JA, EN TOEN HAD IK HEM IN ENEN NIET MEER.

ALS JE DE SLEUTEL NIET HEBT, KRIJG IK DUS NOG DE HELFT VAN MIJN FORTUIN VAN JE.
ZAL PAPA ZEKER NIET LEUK VINDEN.

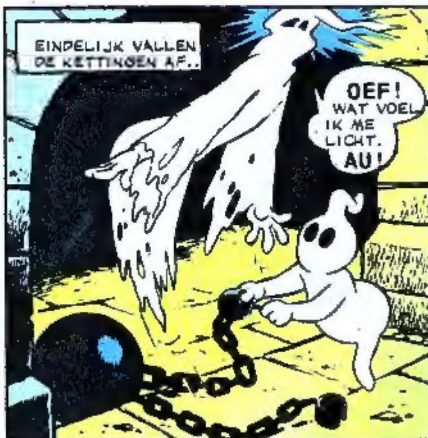
HET SPOOKJE ZONDER VREES

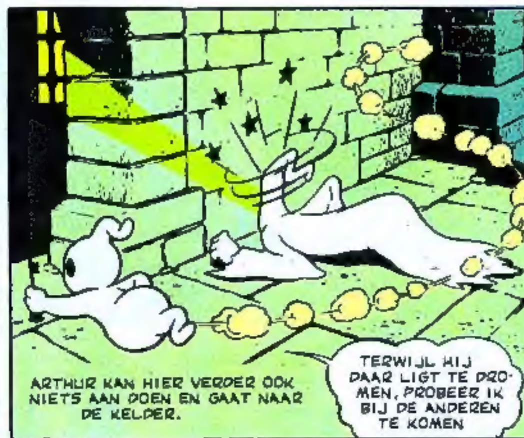

de Prins en de Bedelaar

TOEN DE BEWAKER VERTROKKEN WAS, VIEL DE OUDE MAN OP ZIJN KNIEËN.

VERGIFFENIS, SIR HENDON. IK HERKENDE U DIRECT. MAAR ALS IK DAT ZEG, WORD IK GEHANGEN!

JA, DAT HAD IK AL BEGREPEN.

HET WAS UITGESLOTEN, DAT IEMAND ZOU TOEGEVEN HENDON TE KENNEN, ZODAT DE KANS OP VRIJLATING HEEL ERG GERING WAS.

GELUKKIG KREEG DE OUDE BLAKE TOESTEMMING AF EN TOE DE GEVANGENEN TE BEZOEKEN EN DAARDOOR HOORDE HENDON BIJ STUKJES EN BEETJES DE GESCHIEDENIS VAN ZIJN FAMILIE.

ZEVEN JAAR GELEDEN STIERF UW BROER ARTHUR. UW VADER TROK ZICH DAT ZO AAN, DAT HIJ ZIEK WERD. OOK HET UITBLIJVEN VAN BERICHT OMTRENT U WERKTE HIERAAN MEE.

VOOR ZIJN EINDE NADERDE, WILDE HIJ DAT EDITH GEBORGEN WAS, EN HET LIEFST ZAG HIJ DAT ZE MET UW BROER HUGH TROUWDE. MAAR EDITH STELDE HET HUWELIJK STEEDS UIT, OMDAT ZE OP UW TERUGKEER HOOPTE. TOEN DE FATALE BRIEF KWAM DIE UW DOOD MELDDE, DRONG UW VADER STEEDS MEER AAN EN KORT VOOR ZIJN DOOD TRAD EDITH MET UW BROER HUGH IN HET HUWELIJK.

AL GAUW ONTPOPTE HUGH ZICH ALS EEN WREDE TIRAN. HIJ WILDE ALLEENHEERSER WORDEN OP HET VADERLIJKE LANDGOED EN SCHUWDE GEEN MIDDEL OM ZIJN DOEL TE BEREIKEN. HIJ MISHANDELDE DE BEDIENDEN EN DIE HEM NIET AANSTONDEN, WERDEN ONTSLAGEN. OOK EDITH HAD HET ZWAAR TE VERDUREN EN WAS VOLKOMEN AAN HEM ONDERWORPEN.

HOEWEL EDWARD HET RELAAS VAN DE OUDE MAN GEVOLGD HAD, WERD HIJ PAS GOED GEÏNTERESSEERD, TOEN BLAKE OVER HET KONINGSHUIS BEGON.

OOK WORDT ER BEWEERD DAT ONZE JONGE KONING EDWARD GEK IS, MAAR VERTEL HET NIET VERDER, WANT JE WORDT GEHANGEN, ALS JE EROVER SPREEKT.

DE KONING IS NIET GEK EN HET WAS BETER, ALS U NIET AAN DIE RODDELPRAATJES MEEDEED.

WAT BEDOELT DIE JONGEMAN?

H. ROTGA

VAN HEINDE EN VERRE

Rijdende klinieken voor kleine huisdieren zijn in London al een bekende verschijning. Over enige tijd zullen honderd van deze wagens uitzwermen over heel Groot-Brittannië.

Blauwekruiswagens

Er is misschien geen land ter wereld waar men zich zo interesseert voor alles wat met dieren en planten te maken heeft, als Engeland. Men zou een complete bibliotheek kunnen vullen met alle boeken die in Engeland verschenen zijn over de verzorging van huisdieren, tuin- en kamerplanten.

Een ander voorbeeld van de liefde van de Britten voor hun huisdieren is dat er een speciale kruisvereniging bestaat, die zich bezighoudt met de gezondheidszorg van de huisdieren, het zogenaamde Blauwe Kruis. Deze vereniging heeft enige maanden geleden het initiatief genomen de gezondheidszorg van de huisdieren nog drastischer aan te pakken. De vereniging liet daarom een stel mobiele klinieken voor kleine huisdieren bouwen. Ruimte en geld voor permanente gebouwen zijn dikwijls niet aanwezig, maar met een aantal speciaal ingerichte caravans hoopt men de ziekte onder huisdieren minstens zo doelmatig te bestrijden. Deze caravans zijn bijzonder goed en haast volledig uitgerust. Ze bevatten een wachtkamer, een afdeling om de dieren onder narcose te brengen en een slaapkamer, waar de dieren rustig kunnen bijkomen van hun verdoving. De bemanning bestaat naast de chauffeur, die de Landrover bestuurt, uit een dierenarts en twee zusters. Van hun bazen hebben wij vernomen, dat de Engelse huisdieren erg enthousiast zijn over deze rijdende klinieken.

Hoverscooter

Luchtkussenvoertuigen of hovercrafts genieten al lang bekendheid. Een nieuwtje op dit gebied is de hoverscooter die pas geleden ten doop is gehouden op een meer in het Engelse graafschap Sussex. De machine beweegt zich voort op een luchtkussen en is heel praktisch in ruw of modderig terrein en op het water. Deze hoverscooter is ontworpen en geconstrueerd door de heer Charles Rhoades uit de Amerikaanse stad Pittsburgh. Intussen is het voertuig in Amerika en in Engeland al te koop; als bouwpakket kost het in Engeland ongeveer driehonderd pond, compleet is de machine honderd pond duurder. Het apparaat wordt aangedreven door een tweecilindermotor van 250 cc, die de propeller in beweging zet. De via deze propeller aangezogen lucht wordt aan de onderzijde met kracht uitgestoten, waardoor het luchtkussen ontstaat.

Ik, Tom uit Texas, de cowboy-rover,
jaag door de prairie op Sprinter, mijn paard.
Je geld of ik schiet! Dus geef je maar over!
De sheriff zegt: pak ze zo gauw je ze ziet!
Maar Tom en zijn Sprinter krijgen ze niet.

Maar nu... Maar nu...!
't Is uit met ons spel!
't Is iemand gelukt! Wie is dat dan wel?
Wie kreeg ons te pakken, mij en mijn Sprinter?
O, ja, da's geen kunst...
Da's Joris Driepinter!

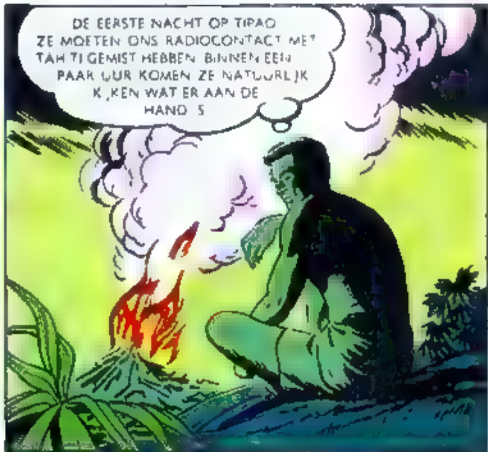
Mies Bouhuys

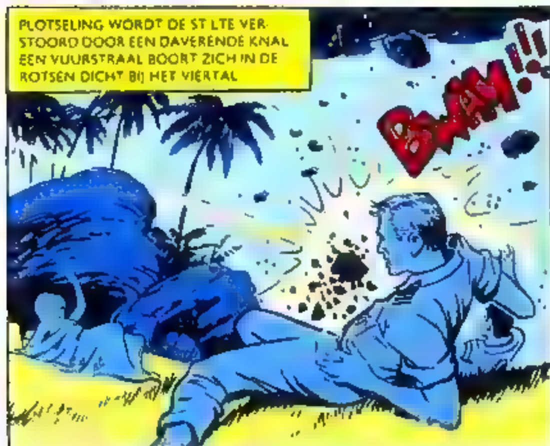

LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

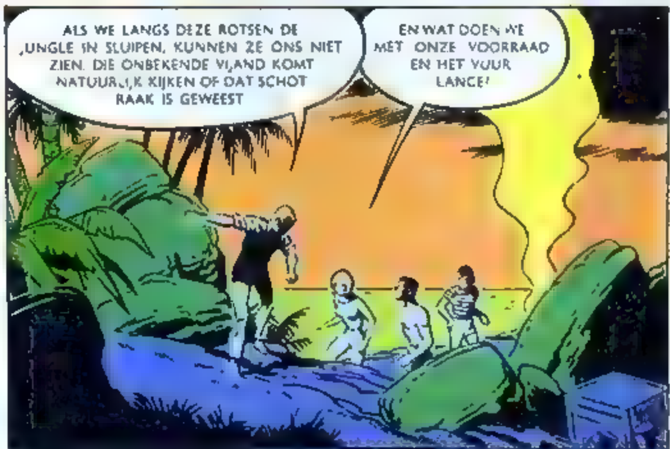

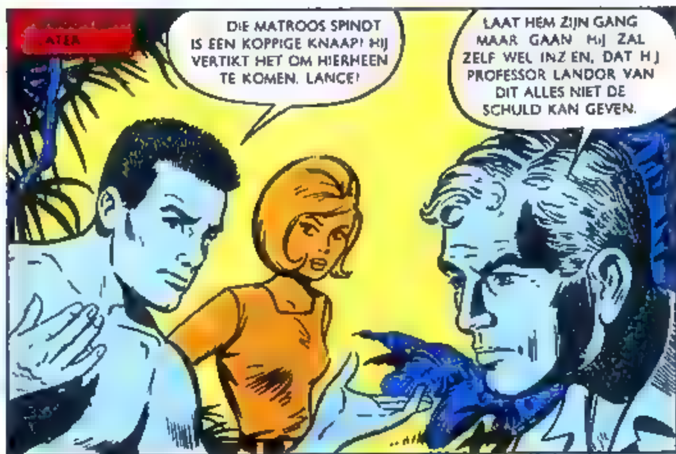

VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN:

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

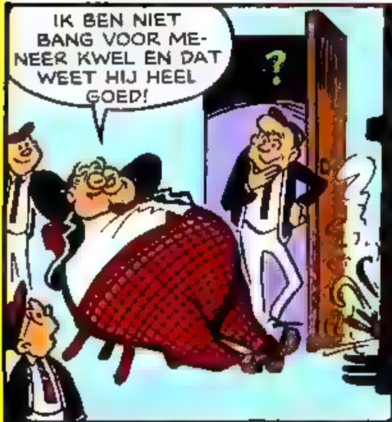
BILLIE HEEFT HET KOUD EN ZINT OP MIDDELEN OM HET VUUR OP TE STOKEN

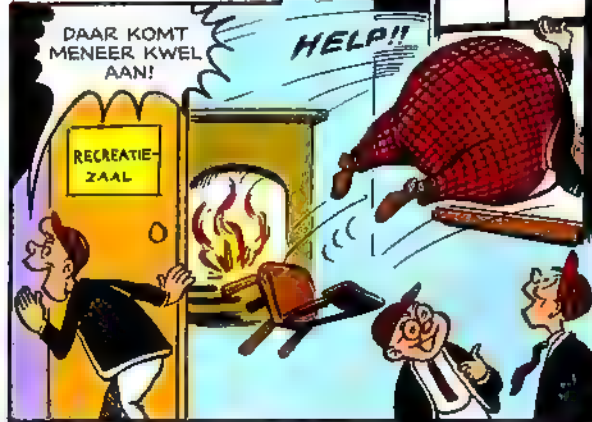

ALS JE HET NOG EEN KEER DURFT DOEN, KRIJG JE VAN MIJ DEZE PLAK CHOCO-LADE!
GOED, HOOR! LET OP, DAAR KOMT HIJ AAN!
TOFFEES
SNOEP

HA, DIE MALLE MENEER KWEL!

HOE DURF JE, BRUTALE VLEGEL! IK ZAL JE! AI, DAAR GAAT MIJN STOK! EVEN EEN NIEUWE HALEN!
PATS!
KNAP
HELLUP!

MAAR BILLIE HEEFT DE VOOR-RAAD VER-BRAND...
ALLES IS WEG!
STOKKEN-KAST

IK GA VLUG NIEUWE KOPEN!
DORP

ALLE STOKKEN ZIJN UITVER-KOCHT, MENEER! IK HEB ALLEEN DEZE DIKKE NOG!
GEEF DIE MAAR! IK KAN BEST EEN DIKKE STOK GE-BRUIKEN!
PARAPLU'S

IK MOET DIE STOK TE PAKKEN ZIEN TE KRIJGEN!

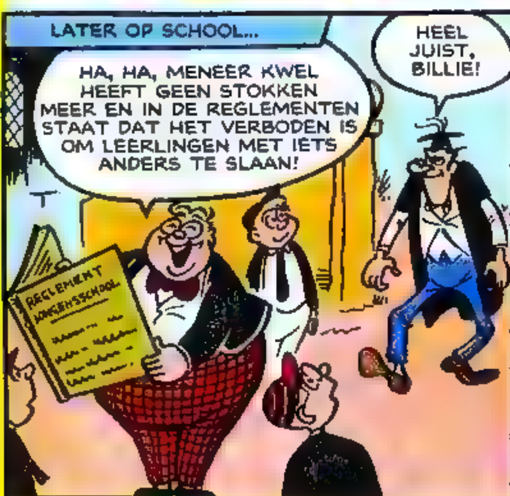

ZO, DIE IS VERDWENEN! HET GEVAAR IS GEWEKEN!
WAF

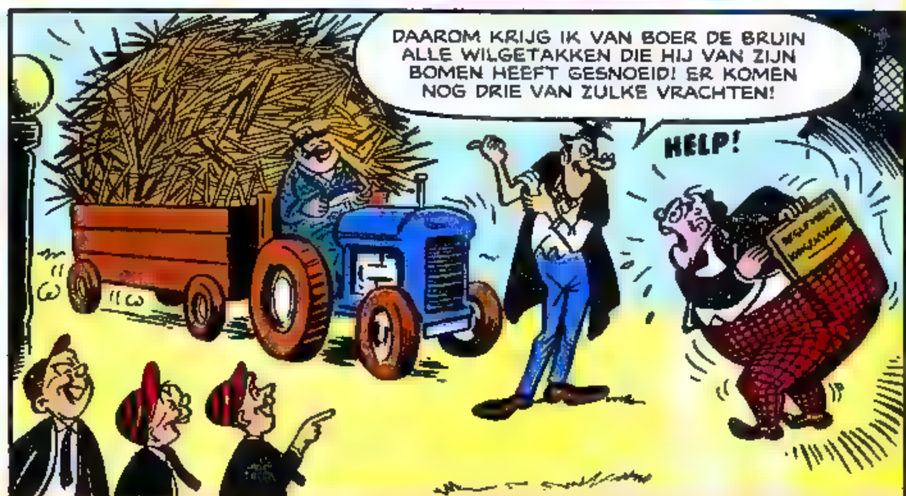

AHA, DAAR IS BILLIE! NOU ZAL IK HEM... HEE, WAAR IS MIJN NIEUWE STOK GEBLEVEN?
WAF

LIEVE HELP, DIE HOND HEEFT HEM OPGE-SPOORD!
WAF

WEG JIJ! VORT! WEG WEZEN!
DAAR GAAT MIJN LAATSTE STOK!

MAAR BOER DE BRUIN KOMT MENEER KWEL TE HULP...
ALS U WILT, KAN IK U HELPEN!

LATER OP SCHOOL...
HA, HA, MENEER KWEL HEEFT GEEN STOKKEN MEER EN IN DE REGLEMENTEN STAAT DAT HET VERBODEN IS OM LEERLINGEN MET IETS ANDERS TE SLAAN!
HEEL JUIST, BILLIE!
REGLEMENT JONGENSSCHOOL

DAAROM KRIJG IK VAN BOER DE BRUIN ALLE WILGETAKKEN DIE HIJ VAN ZIJN BOMEN HEEFT GESNOEID! ER KOMEN NOG DRIE VAN ZULKE VRACHTEN!
HELP!

Het geheim van de grot

door Ruth Park

tekeningen Jean Sidobre

KORTE INHOUD: Dunk en Brownie zijn in de kerstvakantie vanuit Australië naar Nieuw-Zeeland gekomen en nemen hun intrek in de vervallen Drie-Mijlenboerderij, die hun vader geërfd heeft van hun oudoom Angus. Volgens oom Angus is er op of bij de boerderij een schat te vinden. De kinderen ontmoeten Tom te Taniwha, een Maori-jongen, die hen meeneemt naar zijn grootmoeder, die de Drie-Mijlenboerderij wil kopen.

„Maar hoe kwamen zij dan aan zoet water op die lange reis?" vroeg Brownie.

„Heb je nooit het boek Kon-tiki van Thor Heyerdahl gelezen? De leden van die expeditie voeren van Peru over de Stille Oceaan op de zeestromingen."

„Ja, dat weet ik," riep Dunk uit. „Ik heb dat boek!"

„Dan zul je je nog wel herinneren dat ze zoet water meenamen in holle stukken hout en grote bamboestengels. De Maori's vervoerden hun water op dezelfde manier. Soms ook deden ze het water in een soort rubber zakken, die ze maakten uit het reuzenzeewier. Die zakken hingen ze buiten boord, opdat het water lekker koel zou blijven. En ze namen ook verscheidene soorten zaden mee. Soms zelfs wel levende wezens. Daar had je Kiore, de langgeneusde rimboerat en Kuri, de hond, die niet een hond was zoals wij ze kennen. Hij blafte niet en hij leek een beetje op een vos. Er zijn nu geen Maorihonden meer hier."

„En ze hebben ook varkens meegenomen," viel Dunk zijn vriend in de rede.

„Nee, nee, dat deden ze niet. Kapitein Cook bracht een paar varkens hierheen en hij liet ze in de bossen lopen. Zo kwamen de Maori's in het bezit van varkens en ze noemden ze kapitein-Cookers."

„Maar waar kwamen die voorouders van je vandaan?" vroeg Brownie.

Tom haalde de schouders op. „Sommigen zeggen uit Japan. En anderen zeggen weer India en Polynesië. Wij Maori's weten slechts dat onze voorouders uit het westen kwamen. In elk geval heb ik jullie nu verteld hoe de Maori's in Nieuw-Zeeland verzeild raakten. Jullie snappen dat er ook veel mensen onderweg zijn gestorven en dat er baby's tijdens de tocht werden geboren. Na vele maanden vonden ze dit zo goed als verlaten land en ze maakten het tot hun vaderland. Ze legden tuinen aan en dorpen en grote forten. Maar toen kwamen de blanken en alles veranderde voor hen."

Brownie bespeurde een bittere toon in Toms stem. Ze begreep dat hij, ondanks zijn ontwikkeling en zijn goede verstand, hield van zijn wilde, dappere voorvaderen. En dat hij nog enkele van hun oude gebruiken in stand hield.

Nu hadden ze het hoogste punt van de bergwand bereikt. Daar voor hen lag een modelboerderij met fris geschilderde gebouwen en goed onderhouden omheiningen. Het woonhuis lag te midden van een prachtige bloementuin.

„Wat een verschil met het boerderijtje van die arme oom Angus," riep Brownie uit.

„Kijk, mijn grootmoeder zit op de veranda. Ze wacht al op ons," zei Tom.

De oude vrouw zat in het zonnetje. Ze had een gescheurde, roze sjaal om haar hoofd. Toen ze het huis wat dichter waren genaderd, slaakten Brownie en Dunk gelijktijdig een kreet.

„Alle mensen, het is de oude vrouw die. . ."

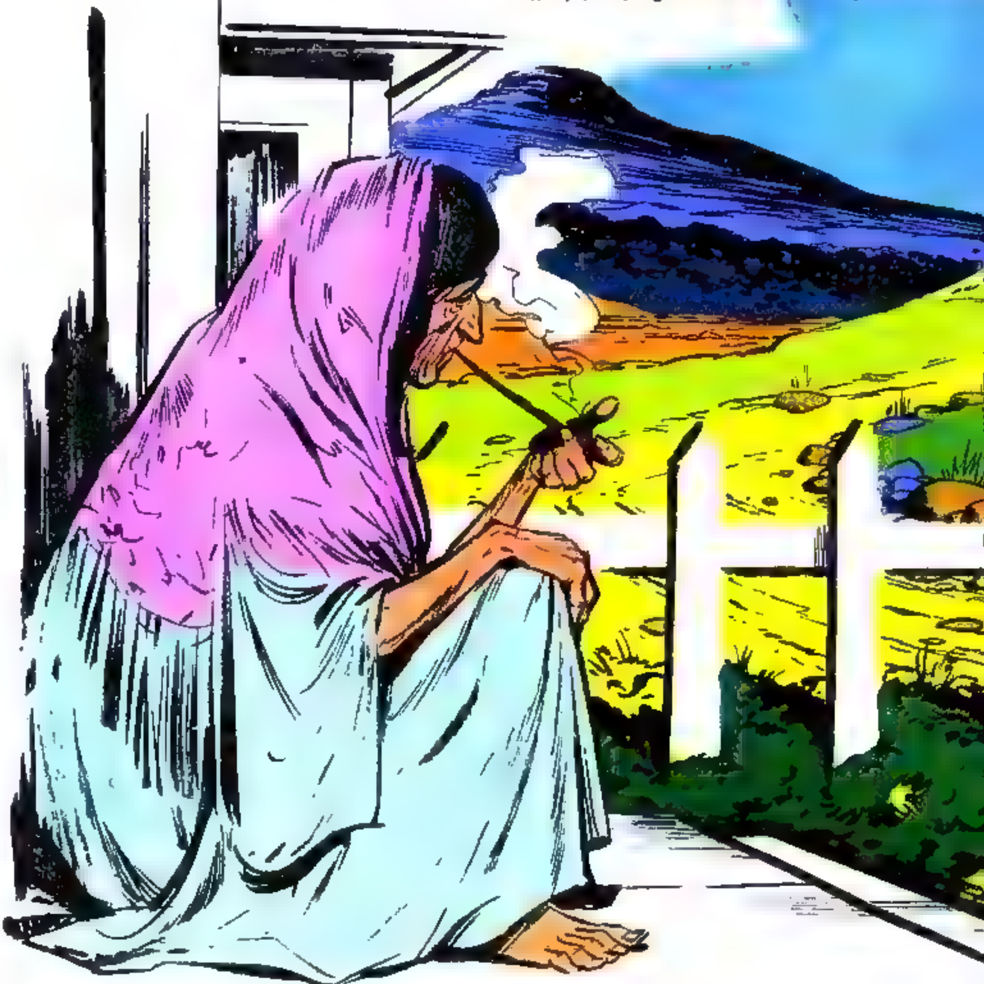
„. . .bij het station zat te kijken," vulde Dunk aan. Hij schudde zijn hoofd. „Ze had het toen helemaal niet op ons begrepen, dat kan ik je wel vertellen."

Maar het was al te laat om terug te keren. Even later schudde Brownie grootmoeder Te Taniwha de hand. De pientere, donkere ogen boorden zich diep in de hare. Brownie kreeg er een kleur van. Ze herinnerde zich maar al te goed dat ze de oude dame had gevraagd of ze Engels sprak.

„Wel, beste kinderen, gaan jullie zitten," zei grootmoeder met haar mooie stem. „Tom, wil jij onze gasten een glaasje limonade geven? Dus jullie komen uit Sydney, hè?"

„Ja," riep Dunk uit, „en dat is een reuzegrote stad." Het was het eerste dat hem te binnen schoot. De oude vrouw, die zo heel veel verschilde van alle vrouwen die hij in zijn leven had gezien, bracht hem helemaal van zijn stuk. Ze knikte minzaam.

„Ja, jongeman, dat weet ik wel. Ik ben er verscheidene keren geweest. Ik

„Kijk, mijn grootmoeder zit op de veran[da]

3

bezoek altijd graag de Koninklijke Landbouwtentoonstelling. Ik koop dan meteen enige stuks stamboekvee om mijn veestapel te verbeteren."

Brownie moest even slikken. Vanuit haar ooghoek zag ze Toms spottend lachje, toen hij naar binnen ging om de orders van zijn grootmoeder uit te voeren. Die grootmoeder Te Taniwha was beslist een verbazingwekkende mengeling van oude traditie en van de moderne wereld. De oude dame klopte haar pijp uit op de rand van de veranda. Kort zei ze: „Tom heeft me verteld dat de Mackenzieboerderij verkocht zal worden. Ik zal jullie vader er graag drieduizend pond voor geven. Contant. Willen jullie hem dit seinen?"

„O ja, zeker, mevrouw," stamelde Brownie. Een ogenblikje veronderstelde ze dat de oude vrouw haar voor de gek zat te houden. Ze wist heel goed dat haar vader al heel blij zou zijn als iemand hem twaalfhonderd pond zou bieden. Ze gaf Dunk ongemerkt een por, voor het geval dat hij zijn verbazing zou uitschreeuwen.

„Afgesproken," zei de oude dame. „En dan beschouw ik jullie bezoek verder als een buurvisite."

De rest van de tijd ging als een droom voorbij. De oude dame praatte met verstand over vreemde landen en de gebruiken van hun bewoners. Ze was zelfs aan de Engelse koningin voorgesteld geworden! Maar ondanks haar bereisdheid en ontwikkeling was ze een oude, getatoeëerde Maorivrouw, die zich prettig voelde met blote voeten en in oude kleren en die het heerlijk vond om bij het station naar de voorbijgaande treinen te zitten kijken.

„Ze wacht al op ons," zei Tom.

Na enige tijd excuseerde Brownie zich. Ze schreef een telegram, dat Tom diezelfde ochtend nog zou wegbrengen. Toen ging ze met Dunk weer huiswaarts.

Zodra ze ver genoeg van de boerderij van de Te Taniwha's waren verwijderd, barstte Dunk los: „Er is hier iets niet helemaal in de haak, Brownie."

„Ik vind het ook erg vreemd. Stel je voor, drieduizend pond voor dat oude krot van oom Angus met het bijbehorende land. Vergeleken met de bezitting van de Te Taniwha's is het een stukje. . . een stukje. . . wildernis, zal ik maar zeggen."

„Ja, inderdaad. Maar waarom willen ze het dan hebben?"

„Niet omdat het land is dat vroeger aan de Maori's heeft toebehoord, dat weet ik wel zeker."

Opeens zweeg Brownie. Ergens in de struiken hoorde ze Chicken janken.

„Ik heb de indruk dat hij iets op het spoor is, Dunk. Misschien een konijn of zo."

Ze floten de hond herhaaldelijk, maar zijn gejank hield niet op. Brownie was eigenlijk veel te opgewonden door het bezoek aan de grootmoeder van Tom om veel aandacht aan de hond te besteden.

„Er móét iets op de boerderij zijn, precies zoals oudoom Angus heeft geschreven. Iets van waarde. Maar wat?"

Dunk trok zijn schouders op. „Het is voor mij net zo'n raadsel als voor jou. Alleen weet ik wel dat zij het niet in handen zullen krijgen, wat het ook is. Het is gelukkig nog steeds het eigendom van de Mackenzies en daarom heeft papa recht op dat waardevolle." Opeens greep Dunk zijn zuster bij de arm. „Heb je het ook door, Brownie? Dat lawaai! Ze hebben geprobeerd ons bang te maken, zodat we weer weg zouden gaan van de boerderij. Ze dachten natuurlijk dat we er dan bij vader op aan zouden dringen de zaak te verkopen."

„Maar hoe kan een mens zo'n afschuwelijk geluid voortbrengen?" Brownie keek haar broer met een wit gezicht aan.

„Het is niet zo belangrijk hoe ze het deden. Het enige waar het op aan komt is, dat we ons niet bang laten maken. Ben je het met me eens?"

„Tja, ik geloof het wel," zei Brownie. Ze voelde zich erg terneergeslagen. „Het akelige is dat wij meenden in Tom een vriend te hebben gevonden, terwijl hij met zijn familie een gemeen spelletje speelde om ons van de Drie Mijlen weg te krijgen. Bah, je kunt op deze wereld ook geen mens vertrouwen!"

Nu hoorden ze de hond dichterbij blaffen. Brownie keek hulpeloos in het rond.

„Alle mensen, waar is die hond toch? Chicken! Hee, nu gaat hij, geloof ik, weer verder weg. Tjakkes, nu houdt hij zich helemaal stil. Chicken, Chicken! Ouwe jongen, kom hier, ouwe jongen!"

Opeens kwam er een wild zwijn uit het struikgewas.

Opeens kwam er een wild zwijn uit het struikgewas. Het was een lang beest met een grote, gemene kop. Er zat schuim aan zijn lange, gele tanden en zijn ogen schitterden onheilspellend. Dat lelijke monster leek helemaal niet op de dikke, roze varkens die zij kenden. Chicken zat het beest op de hielen. Hij huilde en jankte van woede. Het opgejaagde zwijn en de jager Chicken kwamen regelrecht op de kinderen af. Als verlamd bleven ze staan

HOOFDSTUK IV

Dunk maakte een dreigend gebaar met de stok die hij in zijn handen hield.

„Wil je weleens maken dat je wegkomt, lelijk stuk varkensworst! Schiet op!"

„Doe niet zo stom," riep Brownie uit. „Vooruit, klim in een boom!"

Zelf nam ze een sprong, zodat ze aan de onderste tak van de dichtstbijzijnde boom kwam te hangen. Het gelukte haar een stukje omhoog te klimmen. Toen keek ze of Dunk haar had gehoorzaamd. Tot haar ontzetting stond hij er nog. Met een sissend geluid rende het woedende zwijn op hem af. Brownies adem stokte van schrik in haar keel.

Met grote angstogen deed Dunk het enige dat hij nog kon doen. Hij sprong snel achter de boom. Maar het zwijn keerde zich bliksemsnel om teneinde Dunk aan te vallen.

„O, Dunk," gilde Brownie.

Maar Chicken was even vlug als het zwijn. Hij nam een geweldige sprong en greep het beest bij het lange, leerachtige oor. Hij zorgde er wel voor dat hij buiten het bereik bleef van de machtige kaken. Woedend schudde het zwijn zijn kop van de ene kant naar de

andere om zodoende de vijand kwijt te raken. Hij stootte afschuwelijke geluiden uit, die zich vermengden met het gejank van Chicken.

Dunk maakte van de gelegenheid gebruik om lenig als een aap in de boom te klimmen. Hijgend bereikte hij zijn zuster. Tussen het gebladerte door keken ze angstig naar de strijd, die zich onder hen afspeelde.

Chicken kon echter niet op tegen het geweldige beest. Toen het door bleef gaan met het schudden van zijn kop, moest Chicken het oor wel loslaten. Hij vloog met een vaart in de struiken en het zwijn ging er gauw vandoor zonder zich nog verder om zijn verslagen vijand te bekommeren. Zijn boos geknor was nog even te horen. Chicken kwam weer uit de struiken te voorschijn en keek op naar zijn nieuwe baasje en vrouwtje. Hij zwaaide met zijn staart, alsof hij hen wilde groeten en toen rende hij achter het zwijn aan. Ze hoorden zijn opgewonden geblaf van steeds verder komen. Eindelijk werd het helemaal stil.

„Verdraaid nog aan toe," riep Dunk uit. „Wie had kunnen veronderstellen. . ."

„Heb je nog nooit gehoord dat wilde zwijnen gevaarlijk zijn?" riep Brownie woedend uit. „Hoe haal je het in je hoofd te blijven staan, alsof je een of ander stom beeld bent? Dat monster had je gemakkelijk kunnen doden."

Brownie was zo opgelucht dat het gevaarlijke avontuur zo goed was afgelopen, dat ze om de spanning te breken haar broer de huid volschold. Dunk gaf geen antwoord, maar hij klom met vertrokken gezicht uit de boom en begaf zich op weg naar huis. Brownie haastte zich achter hem aan. Dunk zou niet lang boos blijven, daarvan was ze overtuigd. Dunk was altijd veel te goed gehumeurd. Boosheid duurde bij hem maar heel kort.

Tot haar verrassing stond er een man op hun veranda.

„Hee, het is de eigenaar van de winkel," zei Dunk. Hij was blij iemand te zien die hij al kende in dit land van vreemdelingen. Brownie legde waarschuwend haar hand op zijn arm.

„Zeg alsjeblieft niets over die enge geluiden."

„Waarom niet? Misschien kan hij ons er een verklaring voor geven."

Brownie kon niet goed uitleggen waarom ze het beter vond de man geen deelgenoot van hun angst te maken. Vriendelijk hield ze aan: „Hè, toe, Dunk, houd je mond. Ik vind dat we zelf achter het geheim van het geluid moeten komen."

De winkelier begroette hen vriendelijk. „Moeder de vrouw stuurt jullie wat groenten. Ze heeft me ook een stukje gebak meegegeven en vers brood. Ze was er helemaal van onder de indruk dat twee tieners zo maar samen hier komen logeren. Maar ja, Australiërs zijn ondernemende lui, dat heb ik haar ook verteld. Hebben jullie de rommel al wat aan kant gemaakt?" Even aarzelde hij en toen kwam de vraag: „Hebben jullie de afgelopen nacht goed geslapen?"

„We hebben geslapen als ossen," zei Brownie lachend. Ze zag dat hun bezoeker opgelucht keek. Wat zou er nu verder komen? „Waarom zouden we niet goed geslapen hebben?" vroeg ze onverschillig

„Vanwege gekke geluiden?" zei Dunk langs zijn neus weg.

De winkelier streek nadenkend langs zijn neus. „Wel, ik geloof dat ik het jullie maar moet vertellen. Er zijn mensen die beweren dat ze hier in de buurt af en toe een heel akelig, vreemd geluid horen. Ze zeggen dat het iets weg heeft van een misthoorn. Dat is dan ook de reden waarom niemand de oude Angus op de boerderij wilde helpen. Weet je, deze plaats heeft hierdoor een slechte reputatie gekregen."

„En wat zei onze oudoom Angus dan wel over het geluid?" vroeg Brownie vriendelijk.

„Hij wilde nooit toegeven dat er een geluid was," zei de winkelier gemelijk. „Weten jullie, hij was een vreemde, oude snuiter. Als je probeerde een vriendelijk babbeltje met hem te maken, trakteerde hij je op een paar snauwen." Het gezicht van de winkelier lichtte weer op toen hij verder ging: „Ik ben in elk geval blij dat jullie niets hebben gehoord. Misschien was

Tot haar verrassing stond er een man op hun veranda.

het gewoon verbeelding van sommige mensen."

„Dat zou best kunnen," antwoordde Dunk peinzend.

Ze bedankten de winkelier en toen vertrok hij weer in zijn gammele auto die hem toch maar bracht waarheen hij wilde.

Zodra hij uit het gezicht verdwenen was zei Brownie triomfantelijk: „Zo, dus die beste, brave oudoom Angus wilde niet over het geluid praten. Dan zal hij daar wel zeer goede redenen voor hebben gehad. En ik vind dat wij daarom ook onze mond moeten houden over het geluid." Rood wordend van verontwaardiging ging ze verder: „Ik weet zeker dat de Maori's het doen. Eerst probeerden ze die arme oom Angus weg te jagen van zijn land en nu proberen ze dezelfde truc bij ons."

„Maar, verdikkeme, Brownie, ik vind het zo'n beroerd idee dat onze vriend Tommy ook in het komplot zit. Hij leek me zo'n leuke knul."

„Ik zou ook niets liever willen dan dat het niet waar was," zei Brownie bedroefd. Ze zat met de kin in haar handen. „We moeten een beslissing nemen, Dunk. Of we schrijven aan vader en vertellen hem wat er allemaal is gebeurd, óf. . ."

„Ach, kind, dan denkt hij toch zeker dat we niet goed snik zijn," zei Dunk minachtend.

Brownie schoot in de lach. „Dat lijkt me niet uitgesloten." Ernstig ging ze verder: „Of we moeten dit mysterie zelf oplossen voordat vader hier komt. Als het tenminste mogelijk is. Weet je nog wat hij over ons, of tenminste over mij zei? Dat mij alles voorgekauwd moet worden en zo. Ik wil hem bewijzen dat hij het bij het verkeerde eind had. Zul je me hierbij helpen, Dunk?"

Dunk stak haar vriendschappelijk zijn hand toe.

Ze besteedden de hele verdere dag aan het schoonmaken van het huisje en Brownie was verbaasd toen ze zich realiseerde dat ze er echt schik in had. Af en toe liep Dunk naar de deur om de nog steeds afwezige Chicken te fluiten

Tegen de middag kwam hij aanzetten: helemaal smerig en doodmoe. Hij rook weer afschuwelijk.

„Het is iets chemisch, denk je ook niet?" zei Brownie snuffelend. „Maar hoe komt hij aan die lucht en wat is het toch?"

„Ruik eens heel goed," stelde Dunk voor. „Misschien weet je het dan plotseling."

„Dank je vriendelijk," riep Brownie uit. „Geef mij maar Franse parfum om aan te ruiken. Vooruit, Chicken, blijf alsjeblieft een heel eind bij me uit de buurt."

Terwijl ze de hond zijn eten voorzette, prees ze hem voor zijn moedig gedrag bij de ontmoeting met het wilde zwijn. „Oom Angus zou trots op je geweest zijn, Chicken," zei ze en meteen legde ze hem aan de ketting.

Tijdens de maaltijd werden de kinderen opeens heel stil. Hoewel ze vol dappere voornemens zaten, zagen ze toch erg op tegen de komende nacht. Maar geen van twee noemde het woord „eng geluid" en een poosje later gingen ze naar bed, alsof er niets aan de hand was.

Bij de eerste ochtendbries was Brownie wakker. Ze hoorde de wind met het losse raam spelen. Hoewel ze er zeker van was dat de Te-Taniwha-familie verantwoordelijk was voor het afschuwelijke geluid, lag ze er toch met klamme handen en droge keel op te wachten. Toen het eindelijk begon, voelde ze zich bijna opgelucht.

Deze keer hoorde ze het van het begin af aan. Van heel ver, vanuit de buurt van de kloof, kwam een fluitend gejammer. Langzaam zwol het geluid aan, tot het de griezelige hoogte van de vorige ochtend had bereikt. Trillend van angst kwam Dunk haar kamer binnenlopen. Hoewel hij bibberde van zenuwen en van opwinding, ging hij toch met Brownie voor het raam kijken. Ze zagen niets anders dan het bleke, zonloze landschap. Er bewoog niets behalve de bladeren van de bomen. Er was zelfs geen vogel te zien. Ze bleven voor het raam staan tot het geluid was weggestorven.

„Wel, deze keer was het lang zo griezelig niet. Ik veronderstel dat je aan alles gewend kunt raken," zei Dunk beverig. „Maar o, wat zou ik blij zijn als vader hier was."

Brownie merkte duidelijk hoe bang haar broertje was ondanks zijn moedige woorden. Dit maakte haar woedend op Tom en zijn hele familie.

„Ik vind het zo'n gemene streek," zei ze heftig. „Maar, Dunk, we laten ons niet kisten. Ik zal vader bewijzen dat ik niet voor onze overgrootmoeder onderdoe, hoewel ik niet tegen inboorlingen ga vechten."

„Ach, jô, vader heeft het heus niet zo bedoeld," zei Dunk. „Grote mensen doen wel meer mal. Dan zeggen ze dingen die ze helemaal niet menen."

„We gaan ontbijten," zei Brownie. „En na het ontbijt gaan we eropuit."

„Gaan we op onderzoek uit?"

„We gaan iedere centimeter van onze bezitting onderzoeken. We moeten toch ergens de sleutel vinden naar het „waardevolle" van oom Angus, wat het ook moge zijn. En als we het vinden, dan heeft vader er plezier van, en niet die Te Taniwha's."

„Zullen we Chicken meenemen?"

„Ik pieker er niet over. Ik heb echt geen zin in een volgende ontmoeting met een wild zwijn."

Chicken was ontzettend teleurgesteld. Hij huilde en jankte en trok aan zijn ketting, tot zijn halsband hem op de oren drukte. Maar Brownie was niet te vermurwen.

„We zullen niet lang wegblijven, ouwe dikkop," zei ze troostend. „Ga maar lekker liggen slapen."

Chicken wilde niet geloven dat ze gauw terug zouden komen. Hij dacht vast dat het een scheiding voor eeuwig was. Toen ze over de eerste heuvel verdwenen, konden ze hem nog steeds zijn verdriet horen uitschreeuwen.

Het land van de Drie-Mijlenboerderij vormde een langgerekte, rechthoekige driehoek. Aan een kant werd het begrensd door de weg; de kalkstenen muur, die ze hadden moeten beklimmen toen ze grootmoeder Te Taniwha gingen bezoeken was de schuine zijde en de basis werd gevormd door een diepe, snelstromende, heldere beek met stroomversnellingen en watervallen.

„Dunk!" stamelde ze.

„We moeten deze beek eens helemaal tot de bron volgen," zei Dunk. Hij begon nu al van het Drie-Mijlenland te houden. Het gras was zo heerlijk sappig groen. De prachtige watervogels, die in grote zwermen uit de moerassen opvlogen, zoals eenden, duikertjes en de statige, blauwe, Canadese ganzen. Het had helemaal niets van het bruin met gouden landschap van Nieuw-Zuid-Wales, waar de kinderen geboren waren. In Nieuw-Zuid-Wales, bedacht Dunk, kon je de droogte gewoon ruiken. Maar hier rook je water, heerlijk, helder, koud water.

„O, Brownie, ik vind het hier prachtig," riep Dunk uit. „Ik wou maar dat vader de boerderij niet hoefde te verkopen. Ik. . ." en toen, precies voor de ogen van Brownie, verdween hij.

Een ogenblik was Brownie te verbouwereerd om zelfs maar een geluid uit te brengen. Pas toen ze vallende aardkluiten hoorde, kwam ze weer een beetje tot zichzelf De aarde had in de meest letterlijke zin haar broertje verzwolgen, op nog geen drie meter van haar verwijderd.

„Dunk!" stamelde ze. Voorzichtig naderde ze het gapende gat in de grond. Met schrik zag ze een nauwe koker van kalksteen aan haar voeten. Ze kon van de stoffige wanden slechts een klein gedeelte zien. De duisternis in de diepte benam haar elk gezicht op de rest van het gat

„Dunk, o, Dunk," riep ze angstig. „Kun je me horen?"

WORDT VERVOLGD

ABRAHAM LINCOLN

VAN VLOTSCHIPPER TOT PRESIDENT

2

ALS MARY TODD LINCOLNS VROUW IN DE KRANT VAN SPRINGFIELD EEN SPOTTEND GEDICHT OP GENERAAL SHIELD HEEFT GEPLAATST WORDT LINCOLN DOOR HEM TOT EEN DUEL UITGEDAAGD. OP DE AFGESPROKEN PLAATS IN HET BOS WORDT HET GESCHIL NOG JUIST BIJGELEGD.

GENERAAL, LATEN WE TOCH OPHOUDEN. BESCHOUW HET ALS EEN GRAP

NOU, VOORUIT DAN MAAR. UITEINDELIJK VERLANG IK OOK NAAR EEN RUSTIGER LEVEN. BOVENDIEN LIJKT DIE LINCOLN NIET EEN VAN DE ZWAKSTEN.

AL TWEE KEER HAD LINCOLN EEN MISLUKTE GOOI NAAR HET PRESIDENTSCHAP GEDAAN. DE TIJD WAS NOG NIET RIJP VOOR EEN FIGUUR VAN ZIJN FORMAAT. INTUSSEN TROK HIJ ALS REIZEND ADVOCAAT LANGS DE DORPEN VAN ILLINOIS

ALS HIJ HOORT DAT DE ZOON VAN HANNA ARMSTRONG, DE VROUW VAN EEN VROEGERE VRIEND VAN HEM, VAN MOORD BESCHULDIGD WORDT, NEEMT HIJ CONTACT MET HAAR OP

ABE, ALTIJD ZAL IK JE DANKBAAR ZIJN

MEVROUW, IK ZAL MIJN UITERSTE BEST VOOR HEM DOEN

VERDRAAID, HIJ HEEFT GELIJK

DUS DE BOSRAND WERD VERLICHT DOOR DE MAAN TOEN U GETUIGE WAS VAN DE MOORD. DIT IS ONJUIST, WANT IK HEB HIER EEN KALENDER WAAROP STAAT DAT ER DIE NACHT GEEN MAAN WAS. HET WAS DUS PIKDONKER. U KUNT HET DAAROM NIET GEZIEN HEBBEN. U LIEGT!

LEVE LINCOLN!

TIJDENS HET PROCES WEET LINCOLN DOOR EEN KRACHTIG PLEIDOOI EN DUIDELIJKE BEWIJZEN ARMSTRONG VRIJ TE PLEITEN EN HIJ BESCHULDIGT DE GETUIGEN VAN MEINEED.

IN MEI 1860 HOORT LINCOLN JUIST ALS HIJ EEN WINKEL UITKOMT, DAT HIJ TOT KANDIDAAT VOOR WASHINGTON IS GEKOZEN

MENEER LINCOLN, U BENT KANDIDAAT! ER IS ZO JUIST EEN TELEGRAM GEKOMEN!

MOOI, JONGEN. DAT MOET IK MIJN VROUW VERTELLEN

VANAF DIE DAG IS HET EEN ENORME DRUKTE VOOR ZIJN HUIS IN SPRINGFIELD. ER SPELEN FANFARES EN HIJ WORDT TOEGEJUICHT. ER WORDEN BELANGRIJKE BESPREKINGEN GEVOERD. HIJ KRIJGT MEER STEMMEN DAN ZIJN MEDEDINGERS EN EINDELIJK OP 6 NOVEMBER 1860 WORDT DE ARME VLOTSCHIPPER VAN VROEGER PRESIDENT VAN DE VERENIGDE STATEN

HONEST ABE

HONEST ABE

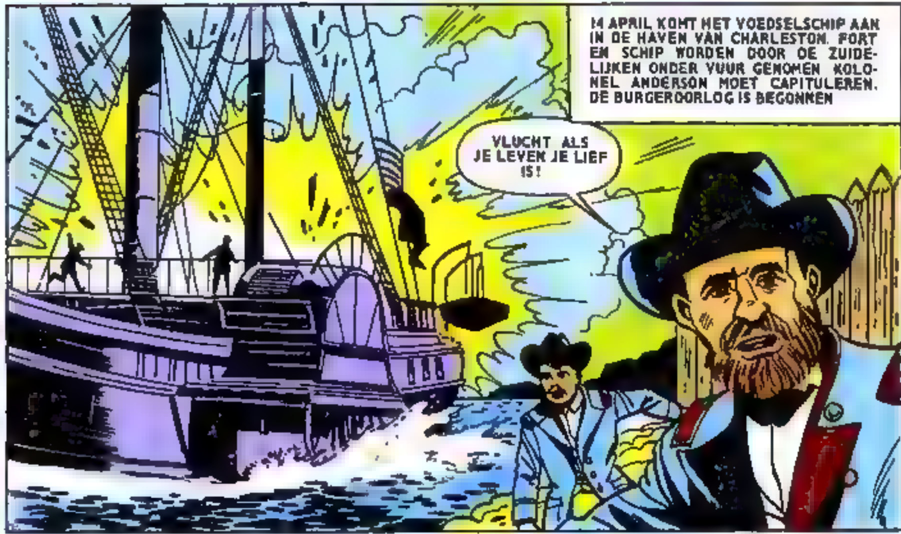

IN MAART ZAL HIJ WORDEN GEÏNSTALLEERD EN ZO VERLAAT HIJ HET RUSTIGE SPRINGFIELD OM ZICH TE VESTIGEN IN HET WITTE HUIS

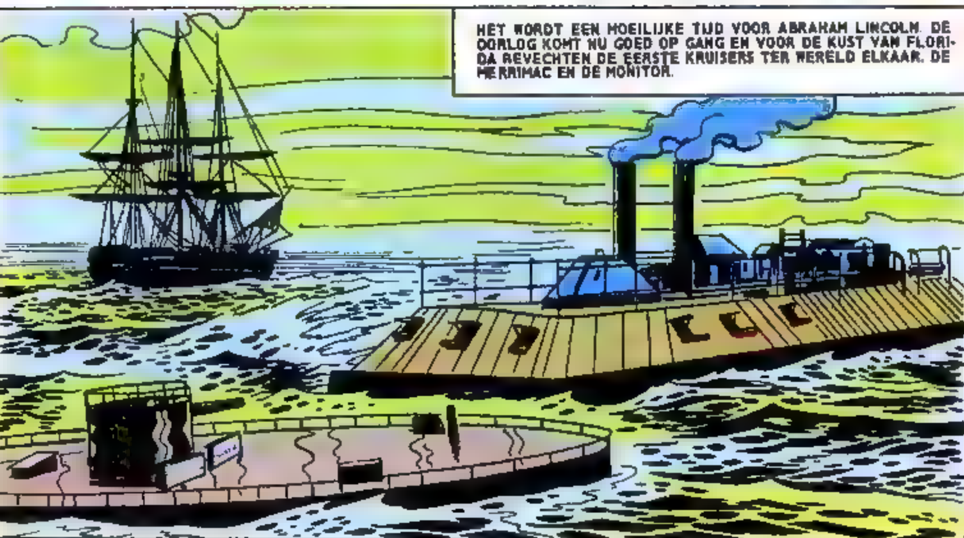

MIDDEN IN DE NACHT BEREIKT HIJ WASHINGTON UIT BALTIMORE WAREN ENKELE ZUIDELIJKEN GEKOMEN OM EEN AANSLAG OP LINCOLN TE PLEGEN IN EEN DONKER RIJTUIG DOET HIJ ONOPGEMERKT ZIJN INTREDE

MEN HEEFT HET ZOZEER OP ZIJN LEVEN GEMUNT, DAT ZUIDELIJKEN IN CAFÉS WEDDENSCHAPPEN AFSLUITEN OF HIJ VOOR ZIJN INSTALLATIE VERMOORD ZAL ZIJN OF NIET. DE ZUIDELIJKEN ERKENNEN ALLEEN JEFFERSON DAVIS ALS HUN WARE PRESIDENT.
VIJFTIG DOLLAR DAT LINCOLN BLIJFT LEVEN
JE MAAKT NIET VEEL KANS. ER ZIJN ZOVEEL AANSLAGEN OP HEM VOORBEREID. IK WED OM HONDERD DOLLAR DAT OVER EEN PAAR DAGEN JEFFERSON DAVIS PRESIDENT IS

MAAR ER GEBEURT NIETS. OP 4 MAART 1861 WORDT LINCOLN BEËDIGD.
HET VALT MIJ ZWAAR TE EINDIGEN WIJ ZIJN GEEN VIJANDEN MAAR VRIENDEN WIJ MOGEN GEEN VIJANDEN ZIJN.

DE VOLGENDE DAG KRIJGT LINCOLN BERICHT VAN KOLONEL ANDERSON DAT DE TOESTAND ROND FORT SANTER ONHOUDBAAR IS GEWORDEN HIJ VRAAGT DE PRESIDENT HET FORT OP TE GEVEN DIT WEIGERT LINCOLN EN STUURT EEN SCHIP MET VOEDSEL
ALLES WAT DE UNIE TOEBEHOORT BLIJFT GEHANDHAAFD. WANNEER IK VANDAAG FORT SANTER LAAT ONTRUIMEN MOET IK MORGEN HET WITTE HUIS ONTRUIMEN.

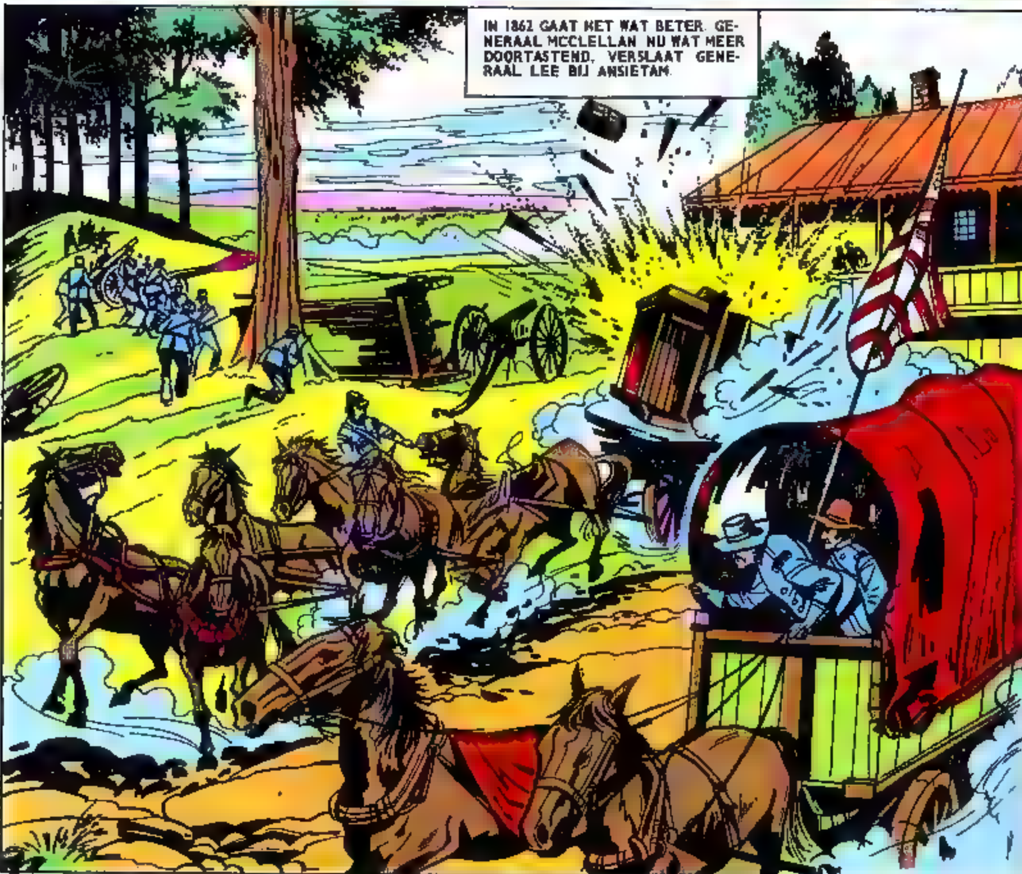

14 APRIL KOMT HET VOEDSELSCHIP AAN IN DE HAVEN VAN CHARLESTON. FORT EN SCHIP WORDEN DOOR DE ZUIDELIJKEN ONDER VUUR GENOMEN KOLONEL ANDERSON MOET CAPITULEREN. DE BURGEROORLOG IS BEGONNEN
VLUCHT ALS JE LEVEN JE LIEF IS!

HET WORDT EEN MOEILIJKE TIJD VOOR ABRAHAM LINCOLN. DE OORLOG KOMT NU GOED OP GANG EN VOOR DE KUST VAN FLORIDA BEVECHTEN DE EERSTE KRUISERS TER WERELD ELKAAR. DE MERRIMAC EN DE MONITOR.

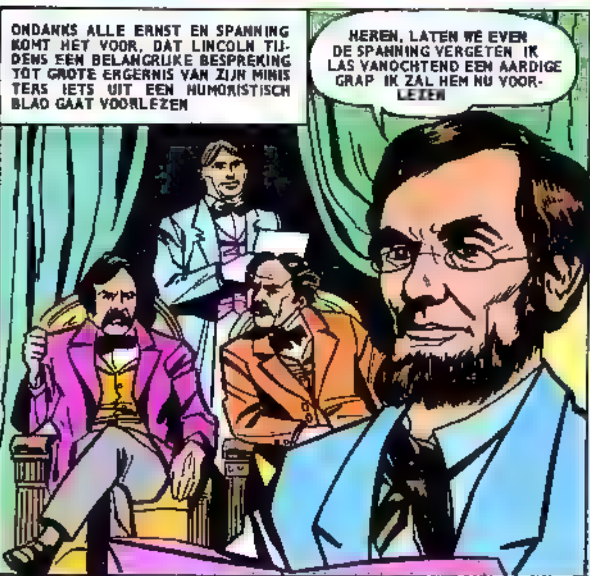

GENERAAL MCCLELLAN STELT ZIJN LEGER OP AAN DE RIVIER DE POTOMAC NABIJ WASHINGTON AAN DE OVERZIJDE LIGGEN DE ZUIDELIJKEN. LINCOLN LAAT HET WITTE HUIS BARRICADEREN.

GENERAAL MCCLELLAN IS EIGENWIJS EN TRAAG EN LAAT VERSCHILLENDE KANSEN VOORBIJGAAN MEERMALEN WEIGERT HIJ EEN BEVEL VAN LINCOLN OP TE VOLGEN
WAAROM HANDELT U NIET? DE TIJD IS RIJP VOOR EEN AANVAL.
IK HEB TE WEINIG MANSCHAPPEN KUNT U NIET MEER STUREN?

DE LEIDERS VAN DE ZUIDELIJKEN KUNNEN TEVREDEN ZIJN OVER ENKELE OVERWINNINGEN, DIE ZIJ BEHAALD HEBBEN, ZOALS BIJ BALL RUN EN RICHMOND DEZE LAATSTE OVERWINNING HEBBEN ZIJ TE DANKEN AAN HET GETREUZEL VAN MCCLELLAN

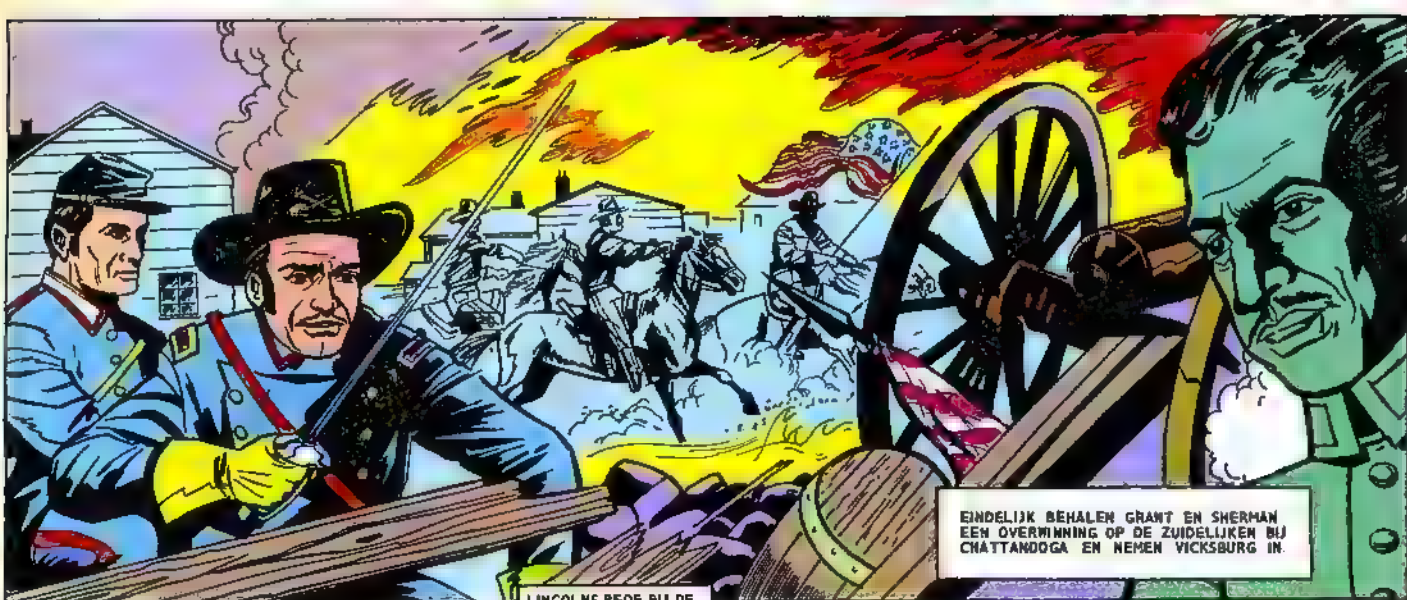

IN 1862 GAAT HET WAT BETER. GENERAAL MCCLELLAN NU WAT MEER DOORTASTEND, VERSLAAT GENERAAL LEE BIJ ANSIETAM.

IN 1863 ONDERTEKENT LINCOLN EEN PROCLAMATIE WAARIN HIJ ALLE SLAVEN VAN HET ZUIDEN VRIJ VERKLAART VELE NEGERS LOPEN OVER NAAR HET NOORDEN EN VOEGEN ZICH BIJ LINCOLNS STRIJDKRACHTEN

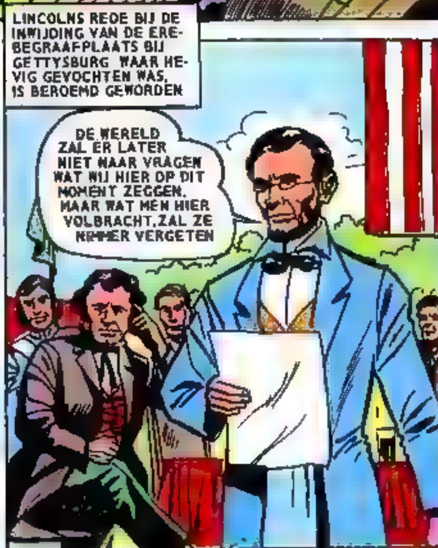

ONDANKS ALLE ERNST EN SPANNING KOMT HET VOOR, DAT LINCOLN TIJDENS EEN BELANGRIJKE BESPREKING TOT GROTE ERGERNIS VAN ZIJN MINISTERS IETS UIT EEN HUMORISTISCH BLAD GAAT VOORLEZEN
HEREN, LATEN WE EVEN DE SPANNING VERGETEN IK LAS VANOCHTEND EEN AARDIGE GRAP IK ZAL HEM NU VOORLEZEN

EINDELIJK TREFT LINCOLN DE MAN DIE DE OVERWINNING ZAL LEIDEN CAPTAIN ULYSSES GRANT KRIJGT HET BEVEL OVER DE TROEPEN

IN DE GESPANNEN SFEER KAN HET GEBEUREN, DAT EEN KOLONEL WIENS VROUW IS OVERLEDEN EN DIE GEEN VERLOF KRIJGT OM NAAR HUIS TE GAAN, ZICH TOT LINCOLN WENDT OOK LINCOLN WEIGERT ZIJN VERZOEK EN GEEFT DE MAN EEN UITBRANDER DE VOLGENDE DAG HEEFT DE PRESIDENT SPIJT EN GAAT PERSOONLIJK ZIJN EXCUSES AANBIEDEN
HET SPIJT ME K WAS ONREDELIJK U KUNT NAAR DE BEGRAFENIS VAN UW VROUW ALLES IS GEREGELD
NOOIT ZAL IK DIT VERGETEN

EINDELIJK BEHALEN GRANT EN SHERMAN EEN OVERWINNING OP DE ZUIDELIJKEN BIJ CHATTANOOGA EN NEMEN VICKSBURG IN.

GRANT SLAAGT ERIN RICHMOND IN TE NEMEN EN AAN HET HOOFD VAN EEN GROOT LEGER TREKT HIJ ZEGEVIEREND DOOR DE STAD GENERAAL LEE MOET ZICH TERUGTREKKEN

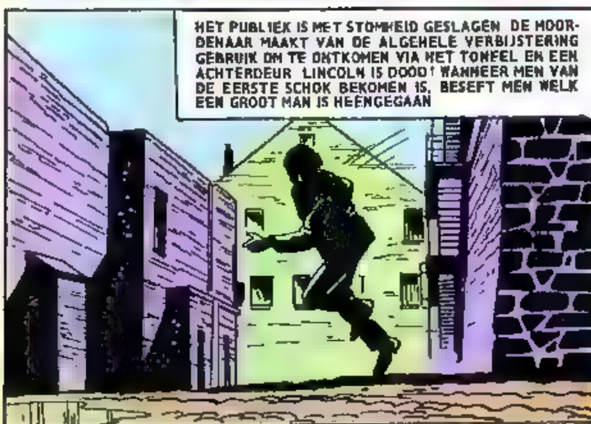

LINCOLNS REDE BIJ DE INWIJDING VAN DE EREBEGRAAFPLAATS BIJ GETTYSBURG WAAR HEVIG GEVOCHTEN WAS, IS BEROEMD GEWORDEN
DE WERELD ZAL ER LATER NIET NAAR VRAGEN WAT WIJ HIER OP DIT MOMENT ZEGGEN, MAAR WAT MEN HIER VOLBRACHT, ZAL ZE NIMMER VERGETEN

OP 4 MAART WORDT LINCOLN HERKOZEN ALS PRESIDENT HIJ WORDT VOORAL TOEGEJUICHT DOOR DE NEGERS, DIE HUN VRIJHEID AAN HEM TE DANKEN HEBBEN OP 9 APRIL GEVEN GENERAAL LEE EN JEFFERSON DAVIS ZICH OVER DE BURGEROORLOG IS VOORBIJ. LINCOLN KRIJGT EEN RUSTIGER LEVEN VAAK TREKT HIJ ZICH TERUG MET ZIJN ZOON TADD

OP 14 APRIL BESLUITEN DE LINCOLNS EEN TONEELSTUK TE GAAN ZIEN ZE WETEN NIET DAT DE TONEELSPELER BOOTH EN ZIJN TRAWANTEN EEN AANSLAG OP HEM BERAMEN
KIJK, HET RIJTUIG VAN DE PRESIDENT

HET TONEELSTUK IS IN VOLLE GANG. DE MOORDENAAR NADERT DE LOGE VAN DE PRESIDENT
IK MOET DE PRESIDENT SPREKEN HET IS HEEL BELANGRIJK.
AAN HET EINDE VAN DE GANG VINDT U DE LOGE

DAAR, WEG MET DE TIRAN.

HET PUBLIEK IS MET STOMHEID GESLAGEN DE MOORDENAAR MAAKT VAN DE ALGEHELE VERBIJSTERING GEBRUIK OM TE ONTKOMEN VIA HET TONEEL EN EEN ACHTERDEUR LINCOLN IS DOOD! WANNEER MEN VAN DE EERSTE SCHOK BEKOMEN IS, BESEFT MEN WELK EEN GROOT MAN IS HEENGEGAAN

BOOTH WORDT DOOR EEN WOEDENDE VOLKSMENIGTE ACHTERHAALD EN VERMOORD ZIJN TRAWANTEN KRIJGEN DE DOODSTRAF.

HEEL AMERIKA, OOK HET ZUIDEN, ROUWT OM ZIJN PRESIDENT VOORAL ONDER DE NEGERS HEERST GROOT VERDRIET, NU HUN BEVRIJDER IS HEENGEGAAN

HERMAN

Hij is negentien jaar, heeft ietwat dromerig-blauwe ogen en een vrolijk, opgewekt karakter. Zijn woonplaats: Liverpool, de bakermat van de Britse beat; zijn naam: Peter Blair Noone voor de burgerlijke stand, maar alom bekend als Herman. Krap twee jaar geleden was hij niet meer dan een onbekende jongen vol aspiraties, nu is hij nationaal en internationaal een beroemdheid, die midden in het licht van de schijnwerpers staat en door zijn vele fans op handen wordt gedragen. Het aantal platen dat van zijn songs is verkocht, beloopt meer dan tien miljoen; hij trad op in twee Amerikaanse filmprodukties en brengt op het ogenblik zijn tijd hoofdzakelijk door met het maken van tournees door Amerika, Europa en het Verre Oosten. Herman, die altijd gewoon bij zijn ouders thuis heeft gewoond, maar nu een eigen huis laat bouwen, heeft zijn successen behaald in nauwe samenwerking met de Hermits, een vier man sterke instrumentale groep, gevormd door zijn vrienden Karl, Derek, Barry en Keith. Ze bezitten verscheidene gouden platen, onder andere voor de song „Can 't you hear my heart beat?" en het ziet ernaar uit dat hun plaat „No milk today", die ook in onze contreien een geheide topper blijkt te zijn, op dezelfde manier bekroond zal worden. Voor alle fans onder de SJORS-lezers die grote bewondering hebben voor deze vriendelijke zanger uit Liverpool, brengen we deze foto.

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE ZIJN OP ZOEK NAAR DE DIAMANTENGEEST, DIE ZICH IN DE JUNGLE VAN ZUIDOOST-AZIË OPHOUDT. ZE STUITEN OP HET WRAK VAN DE LUCHTKUSSENAUTO VAN DUKE EN LYNCH, TWEE HANDLANGERS VAN DE DIAMANTENGEEST.

NERGENS EEN SPOOR VAN DUKE EN LYNCH! KIJK EENS IN DIE BOSJES, ARCHIE!

MISSCHIEN IS HET EEN VALSTRIK EN HEBBEN ZE HUN AUTO MET OPZET IN BRAND GESTOKEN!

HEARON

DE REUSACHTIGE GESTALTEN KOMEN STEEDS DICHTERBIJ...
NEE! HELP!

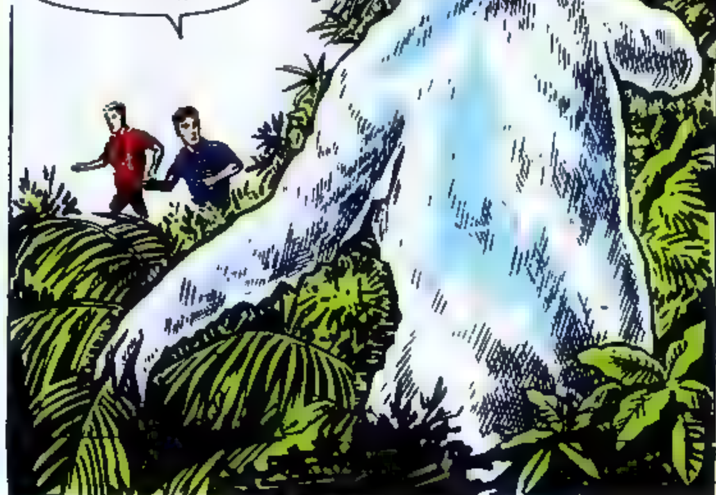

TED, KEN EN ARCHIE HEBBEN DE SCHOTEN GEHOORD
VOORUIT MAAR, ARCHIE, EN WEES VOORZICHTIG!
DAT WAS DUKES STEM! HIJ KLONK NOGAL ANGSTIG!

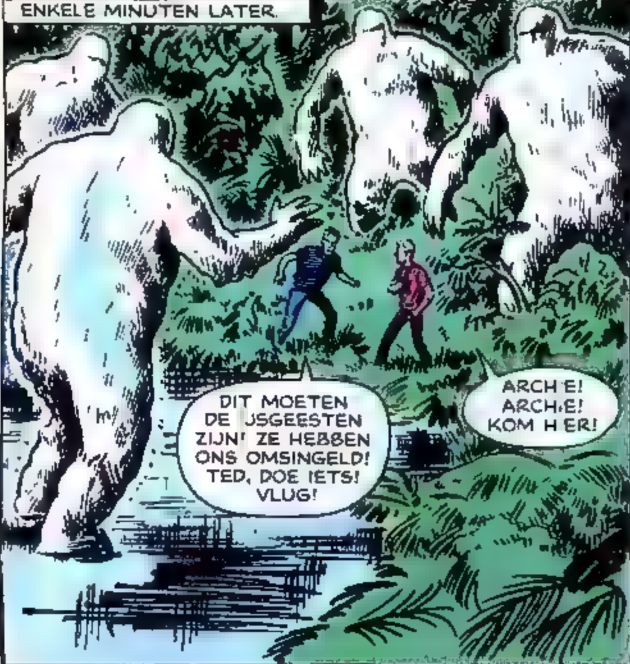

MAAR OPEENS GLIJDT ARCHIE UIT...
LIEVE HELP, DAT IS IJS! EEN BEVROREN RIVIER IN DE JUNGLE!
IJS? DAT IS ONMOGELIJK!
HELP!

DE TEMPERATUUR IS BELANGRIJK GEDAALD.
DUKES GEWEER! OVERDEKT MET IJS!
TED, ZIE JE DIE VOETSPOREN? ZE ZIJN VEEL GROTER DAN DIE VAN ARCHIE!

ARCHIE RUIKT GEVAAR...
BLIJF DICHT BIJ ONS, ARCHIE! WIE WEET WAT ONS TE WACHTEN STAAT!
IK RIL, MAAR NIET VAN DE KOU! HET IS VAN ANGST!

OPEENS SPRINGT ARCHIE NAAR VOREN!
ARCHIE VOLGT VOETSPOREN VAN REUZEN!
KOM TERUG! IK HEB JE GEEN OPDRACHT GEGEVEN!
ALS DAT ZO DOORGAAT, GEEFT ARCHIE ONS BINNENKORT OPDRACHTEN!

OPEENS WEERKLINKT GEKRAAK, TAKKEN WIJKEN UITEEN EN...
ALLE GRIEZELS, WAT... TED, ZIE JE DAT? WAT KAN DAT ZIJN?

ENKELE MINUTEN LATER.
DIT MOETEN DE IJSGEESTEN ZIJN! ZE HEBBEN ONS OMSINGELD! TED, DOE IETS! VLUG!
ARCHIE! ARCHIE! KOM HIER!

ARCHIE ONTVANGT HET NOODSEIN...
VLUG, ARCHIE, RENNEN!

ARCHIE GRIJPT EEN LIAAN EN SLINGERT ZICH NAAR DE AANVALLERS.
WHAMMM

DE REUS VALT, MAAR HERSTELT ZICH..
ARCHIE, GRIJP EEN BOOM ALS WAPEN!
NU BEGINNEN ZE MET ZIJN VIEREN TEGEN ARCHIE!

TOE MAAR, ARCHIE, SLA ZO HARD JE KUNT!

ARCHIE WEERT ZICH DAPPER.
ZE BESTAAN UIT IJS! DOE JE BEST, ARCHIE! ALLES HANGT VAN JOU AF!

MAAR ARCHIE KAN HET NIET BOLWERKEN.
ARCHIE IS BUITENSPEL! ZE BEVRIEZEN HEM! ZIJN MECHANISME STOPT!

SCHURKEN IN

IN HET INDIANENKAMP IS DE RUST WEERGEKEERD.

EN JIM, DE COWBOY, BELEEFT ER BIJZONDER PRETTIGE DAGEN.

OOK HEPPY, DE GEHEELONTHOUDER, HEEFT HET NAAR ZIJN ZIN...
GLAASJE OP, LAAT JE RIJDEN... HIK! GLAASJE OP, LAAT JE RIJDEN! HIK! ... GLAASJE OP, NIET OP JE KNOL! ... KLOK... KLOK... KLOK... KL... KIK!...

MOECHATOEKOE HEEFT HET WAT MOEILIJKER.
KWAAIE APEN, DIT WAS DE LAATSTE KEER, DAT IK JULLIE WAT OVER STRIKKEN EN VALLEN VERTELD HEB!

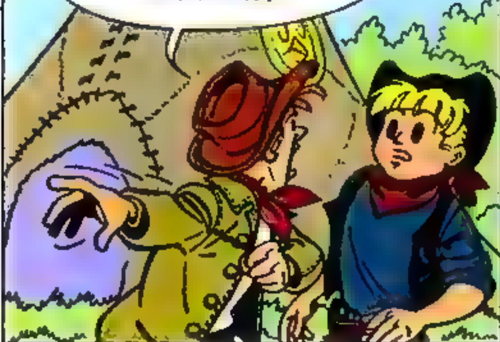

MAAR OP EEN DAG...

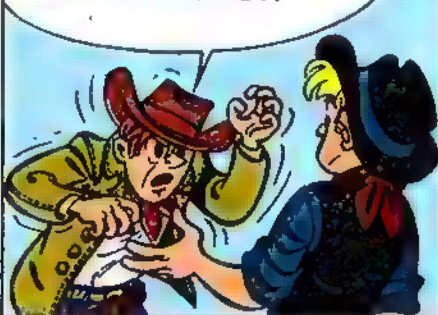

JIM! WAAR IS JIM? VLUG!

WIL MIJN BROEDER JIM MEEKOMEN? EEN RUITER UIT PAARDELOOS IS GEKOMEN.

HEE, WAT ZOU ER ZIJN? HOPELIJK NIETS ERNSTIGS.

AH, EINDELIJK! U MOET ONMIDDELLIJK NAAR PAARDELOOS KOMEN!
?

VERSCHRIKKELIJK! ZE HEBBEN DE SHERIFF GEGREPEN!

NU TREKKEN ZE AL PLUNDEREND, MOORDEND EN HM... HMPFEND ROND. ECHT, ZE ZIJN HEEL GEVAARLIJK!

GOED, ER MOET IETS GEBEUREN. MAAR OVER WIE HEB JE HET EIGENLIJK?

GEVAAR

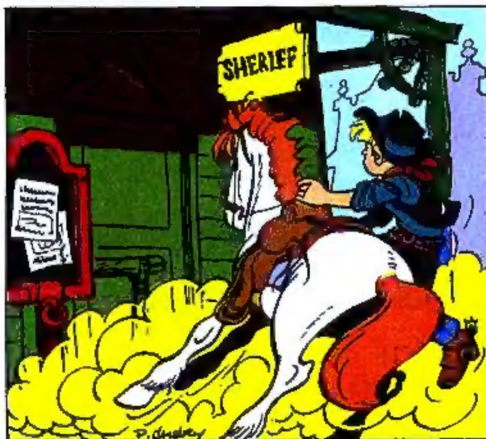
Na hun hachelijke avonturen rond de stad zonder paarden genieten onze vrienden Jim, Heppy en Moechatoekoe van een welverdiende vakantie bij hun Indiaanse vrienden.

M... M... MAAR OM EEN BANK TE OVERVALLEN HU... HU... HEB JE WAPENS NODIG. EN OM WU... WU... WAPENS TE KOPEN HU... HU... HEB JE GGGGELD NODIG! NOU?

WAPENS „KOPEN"? JIJ GRAPJURK!
ONZE SLIMME STOTTERAAR. HOHOHOHIHA!

PRECIES WAT WIJ ZOEKEN.
SPRINGSTOFFEN WAPENS-MUNITIE
DE KNALPOT

GEGROET, VRIND!
GEDAG, VREEMDELING. WAT WENST U?

EEN GOEDE „COLT". DE STREEK IS HIER ONVEILIG.
U HEEFT GELIJK. JE KUNT MAAR NOOIT VOORZICHTIG GENOEG WEZEN.

KIJK, PROBEERT U DEZE EENS. NIEUWSTE MODEL. DE SHERIFF VAN SILVER-CITY HAD ER ZES KILOMETER RIJDEN VOOR OVER OM ER ZO EEN TE KOPEN. EEN PATRONENGORDEL ERBIJ? EN MET PATRONEN?...

MET ZO'N DINGETJE BIJ U HOEFT U NERGENS BANG VOOR TE ZIJN. ER KAN U NIETS MEER GEBEUREN.
IK WILDE OOK GRAAG EEN REISTAS, EEN GROTE!
IK HAAL ER DADELIJK EEN VOOR U.

ZO IETS? HAD MENEER NOG IETS ANDERS GEHAD WILLEN HEBBEN?

JA, JE GELD EN ALLE WAPENS, EN VLUG EEN BEETJE!

HET IS WEL NIET VEEL, MAAR HET IS IN IEDER GEVAL EEN BEGIN. HOEVEEL KRIJGT U?
EH, 123 DOLLAR EN 50 CENT.

HIER, 50 CENT, HOUD DE REST MAAR.
KLONG

INTUSSEN IN PAARDELOOS...
MIJN BESTE HEPPY, IK HEB DE INDRUK DAT ONZE VAKANTIE AFGELOPEN IS.
3

wie puzzelt er mee?

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Vogelpuzzel

Horizontaal: KWARTEL - LEEUWERIK - ROODBORSTJE - UIL - PIMPELMEES - KIP.
Verticaal: KRAAI - KOLIBRIE - AREND - VINK - KOEKOEK - STRUISVOGEL - MUS - SPREEUW - KALKOEN - SIJS.

Ruitpuzzel

```
            A
          A   L
        S   L   A
      L   A   S   T
    A   T   L   A   S
  L   A   A   T   S   T
    S   T   A   A   L
      L   A   A   T
        L   A   T
          L   A
            A
```

Welke stad is dit?

ARNHEM

Invulraadsel

1.	M	O	N	S	T	E	R
2.	G	E	S	C	H	U	T
3.	E	S	D	O	O	R	N
4.	A	R	M	O	E	D	E
5.	V	E	R	T	R	E	K
6.	V	L	I	E	G	E	N
7.	K	W	A	R	T	J	E

WELKE VERSCHILLEN?

Op het eerste gezicht lijken deze twee plaatjes sprekend op elkaar, maar er zijn verschillen. Wie kan er zeven vinden?

RAADSEL

Eerst is het maar een heel klein woord:
een oude lengtemaat.
Met b ervoor wordt het een ding dat soms wel luiden gaat.
Maar zet je daarvoor weer een a: een naam, dat zie je gauw.
En als je daar een k voor schrijft, Krijg je een heel dik touw.
Wat is het? KABEL

ZOEKPLAATJE

Kleur de vakken in, die zijn aangegeven met een punt, en er verschijnt vanzelf een voorstelling.

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

2 Afgelopen! Uit!
5 Bergmeubel
8 Één vierkante meter
10 Meisjesnaam
11 Amsterdams peil (afk.)
12 Mannetjesbij
13 Boom
15 Deel van een boom of een plant
17 Gril, kuur
18 Verschillend
22 Mooie, vrijstaande woning
24 Onderricht
25 Vorm van: een
27 Vergelijkend voegwoord
29 Leren reistas
31 Boom
34 Verlichtingsornament
37 Lofdicht
39 Grappenmaker
41 Vorm van: ik
42 Uitroep van pijn
43 Lage vrouwenstem
44 Achtpotig dier
45 Lichamelijk niet in orde

Verticaal.

1 Larve van een insekt
2 Hoofdstad van Zwitserland
3 Scherpe, doornachtige uitwas
4 Speelgoed
6 Gladde vis
7 Schep
9 Deel van de mast
14 Soort van heel hard ijzer
15 Ledikant
16 Indonesisch dorp
19 Getal
20 Muzieknoot
21 Lichte mist
22 Huid van mens of dier
23 Werpstrik voor het vangen van dieren
26 Voorzetsel
28 Vlokvormig bevroren neerslag
30 Boom
32 Kort en hard geluid
33 Dokter
35 Ampère (afk.)
36 Een van de maanden
38 Bijwoord
40 Reeds

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. f 3.90 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 40 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij. Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.